

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.6.2026
COM(2026) 345 final

2026/0186 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

**de prelungire până la 4 martie 2028 a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă
prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

La 4 martie 2022, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare 2022/382¹ și a activat Directiva Consiliului 2001/55/CE din 20 iulie 2001 („Directiva privind protecția temporară”)² pentru anumite categorii³ de persoane strămutate la 24 februarie 2022 sau după această dată, ca urmare a invaziei militare a Ucrainei de către forțele armate ruse care a început la acea dată. În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva privind protecția temporară, durata inițială a protecției temporare este de un an și poate fi prelungită automat cu perioade de câte șase luni, pentru maximum un an. Protecția temporară a fost prelungită automat cu un an, până la 4 martie 2024.

În temeiul articolului 4 alineatul (2) din Directiva privind protecția temporară, în cazul în care motivele protecției temporare persistă, Consiliul poate decide să prelungească protecția temporară cu până la un an, cu majoritate calificată și la propunerea Comisiei, care examinează, de asemenea, orice cerere a unui stat membru de a prezenta o propunere Consiliului. Protecția temporară a fost prelungită cu perioade suplimentare de câte un an fiecare, mai întâi până la 4 martie 2025⁴, apoi până la 4 martie 2026⁵ și ulterior până la 4 martie 2027⁶.

Prezenta propunere are un dublu obiectiv. În primul rând, acela de a prelungi cu încă un an protecția temporară introdusă prin Decizia de punere în aplicare 2022/382 a Consiliului. Acest lucru va avea ca efect continuarea acordării protecției temporare de care beneficiază categoriile de persoane identificate în Decizia de punere în aplicare 2022/382 a Consiliului, pentru perioada 5 martie 2027-4 martie 2028. În al doilea rând, propunerea urmărește să reconcilieze protecția temporară cu capacitatea generală a Ucrainei de a se apăra împotriva războiului ilegal de agresiune al Rusiei. Prin urmare, se propune ca protecția temporară să nu fie acordată, ca regulă generală, persoanelor care părăsesc Ucraina începând cu data intrării în

¹ DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/382 A CONSILIULUI din 4 martie 2022 de constatare a existenței unui aflus masiv de persoane strămutate din Ucraina în înțelesul articolului 5 din Directiva 2001/55/CE și având drept efect introducerea unei protecții temporare.

² Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflus masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri.

³ Articolul 2 din Decizia de punere în aplicare 2022/382 a Consiliului prevede că protecția temporară se aplică (a) cetățenilor ucraineni cu reședința în Ucraina înainte de 24 februarie 2022; (b) apatrizilor și resortisanților țărilor terțe, altele decât Ucraina, care beneficiau de protecție internațională sau de o protecție națională echivalentă în Ucraina înainte de 24 februarie 2022 și (c) membrilor de familie ai persoanelor menționate la literele (a) și (b). Statele membre aplică fie prezenta decizie, fie o protecție adecvată în temeiul dreptului lor național în ceea ce privește apatrizii și resortisanții țărilor terțe, altele decât Ucraina, care pot dovedi că își aveau reședința legală în Ucraina înainte de 24 februarie 2022 pe baza unui permis de ședere permanentă valabil eliberat în conformitate cu dreptul ucrainean și care nu se pot întoarce în condiții sigure și stabile în țara sau regiunea lor de origine.

⁴ Decizia de punere în aplicare (UE) 2023/2409 a Consiliului din 19 octombrie 2023 de prelungire a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 (europa.eu).

⁵ [Decizia de punere în aplicare \(UE\) 2024/1836 a Consiliului din 25 iunie 2024 de prelungire a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare \(UE\) 2022/382 \(europa.eu\)](#)

⁶ [Decizia de punere în aplicare \(UE\) 2025/1460 a Consiliului din 15 iulie 2025 de prelungire a protecției temporare introduse prin Decizia de punere în aplicare \(UE\) 2022/382 \(europa.eu\)](#)

vigoare a prezentei decizii și care nu pot demonstra că sunt autorizate de autoritățile ucrainene să părăsească Ucraina cu respectarea obligațiilor militare.

Situația care a condus la activarea protecției temporare persistă și, prin urmare, este necesară o prelungire suplimentară.

În aprilie 2026, aproape 4,4 milioane de persoane strămutate din Ucraina⁷, dintre care aproximativ 58 % sunt femei, beneficiau de protecție temporară în UE⁸. Din perspectiva vârstei, aproape 30 % din grupul total sunt minori (atât fete, cât și băieți). Numărul persoanelor care beneficiază de protecție temporară în statele membre ale UE a rămas relativ stabil, și anume aproximativ 4,3 milioane, înregistrându-se o tendință de ușoară creștere constantă (de la 4,21 milioane în aprilie 2024 la 4,26 milioane în martie 2025 și la 4,37 milioane în aprilie 2026). Germania, Polonia și Cehia sunt în continuare statele membre care găzduiesc cel mai mare număr de beneficiari de protecție temporară (aproape 1,28 milioane în Germania, aproximativ 970 000 în Polonia și peste 380 000 în Cehia). De la activarea Directivei privind protecția temporară, statele membre au depus eforturi semnificative pentru a sprijini persoanele strămutate din Ucraina, în vederea facilitării integrării acestora în societățile-gazdă, inclusiv în sistemele de învățământ și formare, și pe piața forței de muncă. De asemenea, aceste state și-au continuat eforturile de îmbunătățire a capacității de primire și a planificării pentru situații neprevăzute. Răspunsul UE la agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei se caracterizează în continuare printr-o componentă puternică de solidaritate, în primul rând față de Ucraina și față de poporul său, lucru demonstrat de eforturile statelor membre și ale cetățenilor acestora care găzduiesc persoane strămutate, și, în al doilea rând, între statele membre.

Activarea Directivei privind protecția temporară oferă acces beneficiarilor de protecție temporară la un set de drepturi armonizate și continuă să atenueze riscul ca sistemele de azil ale statelor membre să nu mai fie în măsură să prelucereze aflusul fără ca acest lucru să aibă efecte negative asupra funcționării lor eficiente. În perioada februarie 2022-martie 2026, au fost depuse în UE, de către cetățeni ucraineni, 94 390 de cereri de protecție internațională (față de 75 850 în perioada februarie 2022-martie 2025). În perioada ianuarie-martie 2026, cererile de protecție internațională depuse de resortisanții ucraineni au scăzut cu 57 % față de perioada ianuarie-martie 2025, Franța și Polonia clasându-se pe primul și, respectiv, pe al doilea loc în rândul principalelor țări care au primit astfel de cereri. Totuși, aceste cifre limitate, în general, arată în continuare că protecția temporară și-a îndeplinit scopul, inclusiv prevenirea suprasolicitării sistemelor de azil ale statelor membre.

Potrivit sondajului privind intențiile realizat de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) în iulie 2025⁹, ponderea persoanelor strămutate care plănuiesc sau speră să se întoarcă în Ucraina în viitor scăzuse în comparație cu rezultatele sondajului efectuat cu șase luni înainte (de la 65 % în ianuarie-februarie 2024 la 61 % în iulie-august 2024), în timp ce ponderea persoanelor care nu sunt hotărâte dacă să se întoarcă sau nu în Ucraina crescuse (de la 24 % la 27 %), așa cum crescuse și ponderea celor care au declarat că nu mai au nicio speranță că se vor întoarce (de la 11 % la 12 %). Organizația Internațională pentru Migrație

⁷ Peste 4,54 milioane, incluzând statele membre ale UE, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția.

⁸ Cu excepția cazului în care se prevede altfel, toate cifrele privind protecția temporară și internațională provin de la Eurostat (Baza de date a Eurostat).

⁹ [*Policy brief Forecasting Refugee Return to Ukraine amid ongoing war and uncertainty \(Sinteză politică intitulată „Prognoza privind întoarcerea refugiaților în Ucraina în contextul războiului și al situației incerte în curs”\)*](#).

(OIM) raportase¹⁰ că o mare majoritate a persoanelor pe care le-a intervievat (70 %) intenționează să se întoarcă în Ucraina, dacă întoarcerea lor se va putea face în condiții de siguranță și atunci când acest lucru va fi posibil.

În plus, potrivit sondajului¹¹ realizat de Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA), aproximativ o cincime dintre persoane erau hotărâte să nu se întoarcă în Ucraina, în timp ce 22 % înclinau către ideea de a nu se întoarce, iar 31 % nu erau sigure. În mod comparativ, doar 14 % dintre respondenții din 2025 erau hotărâți să se întoarcă, iar 13 % înclinau către ideea de a se întoarce. Proporția celor hotărâți să nu se întoarcă a crescut constant de-a lungul timpului, de la 5 % la 12 % și, ulterior, la 20 %. La fel, proporția celor care înclină spre ideea de a nu se întoarce a crescut de la 12 % la 15 % și, ulterior, la 22 %.

Aceste sondaje confirmă faptul că majoritatea persoanelor strămutate din Ucraina consideră că nu se pot întoarce încă în Ucraina în condiții sigure și durabile.

În Ucraina, războiul de agresiune al Rusiei continuă fără întrerupere. Rusia continuă să vizeze în mod deliberat și sistematic infrastructura civilă și zonele populate. Potrivit Misiunii Organizației Națiunilor Unite de monitorizare a drepturilor omului în Ucraina, în mai 2026 numărul victimelor din rândul civililor era cu 93 % mai mare față de aceeași lună a anului 2025. Acest lucru reprezintă o escaladare semnificativă și subliniază impactul susținut al războiului asupra civililor.

Atacurile imprevizibile, atât aeriene, cât și cu drone, ale forțelor ruse reprezintă în continuare o amenințare gravă în întreaga țară, ajungând în regiuni aflate la mare depărtare de linia frontului. Aceste atacuri evidențiază sfera geografică largă și caracterul nediferențiat al agresiunii în curs. Atacurile aeriene au afectat grav accesul la o aprovizionare fiabilă cu energie electrică, încălzire și apă și milioane de persoane au fost afectate de întreruperi repetate și de lungă durată ale alimentării cu energie electrică la sfârșitul anului 2025.

În decembrie 2025, OIM estima că, în cazul Ucrainei, 3 712 000 de persoane erau strămutate în interiorul țării¹². Trei pătrimi (71 %) din aceste persoane erau strămutate de peste doi ani, iar 82 % erau strămutate de peste un an. Ponderea persoanelor strămutate în interiorul țării care sunt în această situație de peste doi ani era cea mai ridicată în rândul celor care își aveau reședința în vestul țării. Conform informațiilor furnizate în cel de al cincilea Raport privind evaluarea rapidă a daunelor și nevoilor (RDNA5)¹³, 4 618 666 de persoane erau înregistrate oficial ca persoane strămutate în interiorul țării de către Ministerul Politicii Sociale în decembrie 2025. Potrivit raportului, sărăcia a crescut și mai mult în 2025. Impactul războiului rămâne inegal, cele mai afectate categorii fiind femeile, inclusiv în ceea ce privește găsirea unui loc de muncă și satisfacerea nevoilor critice ale gospodăriei, persoanele cu handicap, copiii și tinerii, persoanele strămutate în interiorul țării și persoanele în vârstă. Peste 15 000 de persoane au fost ucise, peste 40 600 au fost rănite, iar milioane de persoane și-au pierdut locuința.

¹⁰ *Ukraine Regional Response: Needs, Intentions, and Border Crossings | Displacement Tracking Matrix* („Răspunsul regional pentru Ucraina: nevoi, intenții și treceri ale frontierei | Matricea de urmărire a strămutărilor”)

¹¹ *Ad Hoc Report: Situation in Ukraine and Displacement to the EU+: Trends, Drivers and Future Prospects* („Raport ad-hoc - Situația din Ucraina și strămutarea în UE+: tendințe, factori determinanți și perspective”) (septembrie 2025).

¹² [*Ukraine internal displacement report, General population survey, Round 22, January 2026*](#) („Raportul privind strămutarea internă în Ucraina, sondaj general în rândul populației, runda 22, ianuarie 2026”)

¹³ *Ukraine – Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5): February 2022 - December 2025* [„Ucraina – A cincea evaluare rapidă a daunelor și nevoilor (RDNA5): februarie 2022-decembrie 2025”].

Oficiul pentru Coordonarea Afacerilor Umanitare (OCHA) din cadrul Organizației Națiunilor Unite estima, în ianuarie 2026, că aproximativ 10,8 milioane de persoane au nevoie de asistență umanitară de urgență în Ucraina¹⁴.

Situația volatilă, combinată cu situația umanitară dificilă din Ucraina, ar putea duce, de asemenea, la noi sosiri pe scară largă în Uniune, ceea ce înseamnă că va trebui să se acorde protecție unui număr suplimentar de persoane strămutate.

Incertitudinea și volatilitatea actuală a situației din Ucraina nu permit să se pună capăt protecției temporare acordate beneficiarilor aflați în prezent în statele membre ale UE și nici celor care ar putea încă avea nevoie de ea. Aceste persoane trebuie protejate în continuare în Uniune. În aceeași ordine de idei, dacă protecția temporară ar înceta în curând și toate aceste persoane ar solicita protecție internațională în același timp, ar persista riscul la adresa funcționării eficiente a sistemelor naționale de azil.

Având în vedere evoluțiile de mai sus, Comisia consideră că în momentul de față motivele pentru care s-a introdus protecția temporară persistă și că, prin urmare, aceasta ar trebui prelungită, fiind un răspuns necesar și adecvat la situația actuală. Adoptarea prelungirii ar trebui să aibă loc cât mai curând posibil, protecția trebuind prelungită cu încă un an, și anume pentru perioada 5 martie 2027-4 martie 2028, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva privind protecția temporară. Scopul este de a se asigura faptul că persoanele strămutate din Ucraina și găzduite în statele membre ale UE beneficiază de cât mai multă stabilitate și de cât mai multe perspective în circumstanțele actuale.

Acest lucru este în concordanță cu angajamentul Uniunii de a oferi sprijin Ucrainei și poporului său atât timp cât este necesar și de a oferi sprijin pentru o pace amplă, justă și durabilă, pe baza principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite și a dreptului internațional. Dacă circumstanțele care au dus la activarea Directivei privind protecția temporară încetează să existe înainte de 4 martie 2028, Comisia Europeană va putea, într-un astfel de caz, să prezinte Consiliului o propunere în temeiul articolului 6 din Directiva privind protecția temporară. Această dispoziție permite Consiliului să pună capăt protecției temporare printr-o decizie adoptată cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, care trebuie să examineze, de asemenea, orice cerere a unui stat membru prin care acesta solicită Comisiei să prezinte o propunere Consiliului. O astfel de decizie a Consiliului va trebui să se întemeieze pe constatarea faptului că situația din țara de origine este de așa natură încât permite reîntoarcerea în siguranță și durabilă a celor cărora li s-a acordat protecție temporară, cu respectarea corespunzătoare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, precum și a obligațiilor statelor membre în ceea ce privește nereturnarea.

În plus, statelor membre ar trebui să li se ofere posibilitatea de a întreprinde în timp util măsurile administrative și juridice necesare (cum ar fi reînnoirea permiselor de ședere) pentru a pregăti prelungirea protecției temporare.

Prelungirea în continuare a protecției temporare nu ar trebui să submineze capacitatea generală legitimă a Ucrainei de a se apăra.

Sprijinul Uniunii pentru Ucraina a fost subliniat în mod constant, în mai multe rânduri, de către Consiliul European, reafirmându-se sprijinul continuu, ferm și de neclintit pentru independența, suveranitatea și integritatea teritorială a Ucrainei în cadrul frontierelor sale recunoscute la nivel internațional, precum și angajamentul Uniunii de a continua să ofere Ucrainei și poporului său, în coordonare cu partenerii și aliații care împărtășesc aceeași

¹⁴ *Ukraine Humanitarian Needs and Response Plan 2026 (January 2026)* [„Planul de răspuns și de nevoi umanitare pentru Ucraina 2026 (ianuarie 2026)”] [EN/UK].

viziune, un sprijin politic, financiar, economic, umanitar, militar și diplomatic cuprinzător. Consiliul European a sprijinit o pace cuprinzătoare, justă și durabilă în Ucraina, bazată pe principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite și pe dreptul internațional și susținută de garanții de securitate solide și credibile pentru Ucraina, subliniind că este esențial să se asigure faptul că Ucraina dispune de mijloacele bugetare și militare necesare pentru a-și exercita în continuare dreptul inerent la legitimă apărare și pentru a contracara și a descuraja agresiunea Rusiei.

Ca parte a răspunsului Uniunii la criză, a fost introdusă protecția temporară. Cu toate acestea, protecția temporară nu este absolută. Aceasta este o procedură cu caracter excepțional care se poate aplica unor grupuri specifice de persoane identificate într-o decizie a Consiliului în conformitate cu articolul 5 din directivă. În același timp, directiva prevede posibilitatea de a exclude anumite persoane de la protecția temporară, pe baza unor criterii obiective stabilite.

În acest context, ar trebui să se țină seama pe deplin de nevoile militare ale Ucrainei de a se apăra împotriva războiului ilegal de agresiune al Rusiei și, în special, de obligațiile de recrutare-încorporare, astfel cum sunt definite în mod legitim de Ucraina în ordinea sa juridică, oferind, în același timp, sprijin deplin persoanelor strămutate din Ucraina, prin intermediul protecției temporare. Prin urmare, este esențial ca Uniunea să aplice protecția temporară într-un mod care să asigure capacitatea generală a Ucrainei de a se apăra cât mai bine împotriva războiului ilegal de agresiune al Rusiei și de a decide în mod liber cu privire la organizarea forțelor sale de apărare.

Prin urmare, deși protejarea persoanelor strămutate din Ucraina care au nevoie de sprijin rămâne o prioritate, protecția temporară nu trebuie acordată, ca regulă generală, persoanelor care părăsesc Ucraina începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii și care nu pot prezenta autorităților naționale dovada că sunt autorizate de către autoritățile ucrainene să părăsească Ucraina cu respectarea obligațiilor militare.

Unul dintre motivele de activare a protecției temporare a fost protejarea sistemelor de azil ale statelor membre prin reducerea la minimum a formalităților în fața unui aflax masiv de persoane strămutate. Este important să se mențină un sistem de protecție temporară ușor de aplicat și prin care să fie posibilă o verificare rapidă a persoanelor autorizate să părăsească Ucraina cu respectarea obligațiilor militare. În acest context, de exemplu, autoritățile ucrainene dezvoltă în prezent o aplicație specifică, Reserv+, care ar permite descărcarea și imprimarea de documente atestând scutirea de obligațiile militare.

În vederea asigurării securității juridice, verificarea acestor cerințe ar trebui să se aplice numai nou-veniților care solicită protecție temporară după intrarea în vigoare a prezentei decizii. Multe persoane strămutate care au beneficiat de protecție temporară se află de câțiva ani în UE și s-au integrat în societățile gazdă, învățând limba, găsindu-și un loc de muncă și înscriindu-se în sistemul de învățământ. Prin urmare, este oportun ca aceste persoane să își păstreze statutul de protecție temporară și drepturile care decurg din acesta.

Comisia amintește faptul că din Directiva privind protecția temporară reiese că o persoană nu poate beneficia de drepturile obținute în urma acordării protecției temporare decât într-un singur stat membru într-un moment dat. Așadar, statele membre ar trebui să respingă cererile de acordare a unui permis de ședere formulate în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2001/55 atunci când se constată că persoana în cauză a obținut deja un permis de ședere în baza articolului respectiv într-un alt stat membru și, prin urmare, beneficiază deja de drepturile aferente protecției temporare [a se vedea, în acest sens, punctul 30 din Hotărârea Curții (Camera a zecea) în cauza C-753/23 (Krasiliva) din 27 februarie 2025].

În acest scop, astfel cum se reamintește și în Recomandarea Consiliului privind o abordare coordonată a ieșirii treptate din regimul de protecție temporară¹⁵, este în continuare important să se încarce periodic date pe Platforma de înregistrare a protecției temporare, inclusiv cifre privind înregistrările inactive, și să se efectueze o monitorizare rapidă, dacă este necesar, în cazul înregistrărilor duble.

Necesitatea de a oferi în continuare protecție, alături de posibilitatea pe care o au beneficiarii de protecție temporară de a se bucura de protecție temporară în statul membru pe care îl aleg, a afectat sistemele de primire ale statelor membre, în special ale celor care găzduiesc un număr mare de beneficiari de protecție temporară și care trebuie să facă față simultan și unui număr mare de solicitanți de protecție internațională sau unui deficit de locuințe. În acest sens, în viitor, este important să se depună în continuare eforturi în vederea asigurării unui echilibru mai bun între eforturile statelor membre. Asigurarea autonomiei persoanelor strămutate și a tranziției acestora de la sistemele de primire către o locuință pe termen lung rămâne o prioritate.

În plus, în paralel cu prelungirea protecției temporare în conformitate cu prezenta propunere de decizie a Consiliului, statele membre ar trebui, în mod prioritar, să accelereze punerea în aplicare a Recomandării Consiliului privind o abordare coordonată a ieșirii treptate din regimul de protecție temporară, punând în aplicare soluții durabile și pe termen lung. Statele membre ar trebui să se concentreze în special pe facilitarea tranziției beneficiarilor de protecție temporară către alte statute juridice, precum și pe susținerea facilitării returnărilor voluntare și a reintegrării durabile în Ucraina, de îndată ce situația o va permite.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este pe deplin coerentă cu acquis-ul UE în materie de azil, întrucât Directiva privind protecția temporară face parte integrantă din sistemul european comun de azil și a fost concepută pentru a face față unei situații extraordinare de aflux masiv de persoane strămutate, așa cum este cazul încă din cauza invaziei pe scară largă a Ucrainei de către Rusia. De asemenea, propunerea este pe deplin conformă cu obiectivul Uniunii Europene de a institui un spațiu de libertate, securitate și justiție deschis celor care, forțați de circumstanțe, solicită în mod legitim protecție în Uniunea Europeană.

Elementele propunerii sunt, de asemenea, în concordanță cu actele juridice care alcătuiesc Pactul privind migrația și azilul, care a fost adoptat în mai 2024 și a intrat în vigoare în iunie 2026. Parlamentul și Consiliul au convenit să mențină Directiva privind protecția temporară ca parte a setului de instrumente de care dispune UE pentru situațiile de sosiri în masă. Directiva privind protecția temporară s-a dovedit a fi un instrument esențial pentru a oferi protecție imediată în UE. În această etapă, directiva este în continuare cel mai adecvat instrument pentru a aborda strămutarea cauzată de războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este pe deplin coerentă cu necesitatea de a permite statelor membre să trateze potențialele cereri de protecție internațională într-un mod ordonat, fără a-și suprasolicita sistemele de azil, și de a continua să prevadă măsurile necesare în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate din Ucraina, prin care s-ar evita suprasolicitarea sistemelor de azil ale statelor membre. Propunerea este, de asemenea, coerentă cu acțiunile

¹⁵ [Recomandarea Consiliului din 16 septembrie 2025 privind o abordare coordonată a ieșirii treptate din regimul de protecție temporară pentru persoanele strămutate din Ucraina](#)

externe ale Uniunii. Prezenta propunere este coerentă și cu măsurile restrictive și cu alte acțiuni ale UE adoptate tot ca răspuns la agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei. Prezenta propunere face parte dintr-un set cuprinzător de acțiuni ale UE întreprinse ca răspuns la războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii este articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, având în vedere că motivele protecției temporare persistă. Dispoziția respectivă prevede că, în cazul în care motivele protecției temporare persistă, Consiliul poate decide să prelungească protecția temporară cu până la un an, cu majoritate calificată și la propunerea Comisiei.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție îi conferă Uniunii Europene anumite competențe în domeniile menționate. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și anume numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, și, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

Situația creată în Ucraina ca urmare a războiului de agresiune al Rusiei are în continuare un impact asupra Uniunii Europene în ansamblul său. Uniunea Europeană a reacționat cu un răspuns unitar și fără precedent. Acest lucru arată că situația actuală necesită în continuare soluții și sprijin din partea UE, precum și o coordonare puternică la nivelul UE, deoarece toate statele membre trebuie în permanență să răspundă situației în mod eficace și colectiv și să asigure aplicarea acelorași standarde și a unui set armonizat de drepturi în întreaga Uniune pentru cele 4,4 milioane de persoane găzduite în prezent în Uniune. Pe lângă afluxul masiv care continuă, nu pot fi excluse noi sosiri pe scară largă din cauza volatilității continue a situației din Ucraina. Este evident că acțiunile întreprinse individual de către statele membre nu pot răspunde în mod satisfăcător necesității unei abordări comune la nivelul UE cu privire la ceea ce constituie în mod clar o provocare comună pentru întreaga Uniune Europeană.

Obiectivele unei astfel de abordări comune nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual, dar, datorită dimensiunilor și efectelor prezentei propuneri de decizie de punere în aplicare a Consiliului, pot fi realizate și coordonate mai bine la nivelul Uniunii, astfel cum indică și statele membre însele. Prin urmare, Uniunea trebuie să acționeze și poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Protecția temporară este un proces cu caracter excepțional și imediat, oferind drepturi armonizate în întreaga Uniune. Nu există o procedură de solicitare a protecției temporare sau a protecției adecvate în temeiul dreptului național. Prin urmare, atunci când se prezintă în fața autorităților pentru a beneficia de drepturile aferente protecției temporare sau protecției adecvate, persoana în cauză ar trebui doar să facă dovada cetățeniei sale, a statutului său de protecție internațională sau de protecție echivalentă, a reședinței sale în Ucraina sau a legăturii sale de familie, după caz. Dreptul la protecție temporară este imediat, dar nu absolut, astfel cum indică mai multe dispoziții ale Directivei privind protecția temporară. Prin urmare, este oportun să se stabilească la nivelul Uniunii o cerință comună de verificare care să garanteze

faptul că statele membre urmează o abordare operațională coordonată atunci când evaluează noile cereri de a beneficia de drepturile asociate protecției temporare, prevenind astfel fragmentarea și menținând integritatea regimului de protecție temporară.

Pentru a reduce la minimum formalitățile și a nu crea poveri administrative pentru administrația națională, procesul de verificare a faptului că persoanele în cauză dispun de o autorizație acordată de autoritățile ucrainene prin care se confirmă că părăsesc Ucraina cu respectarea obligațiilor lor militare, în cazul în care această autorizație este prevăzută în dreptul ucrainean, ar trebui să constituie o dovadă suficientă pentru a demonstra dreptul acestor persoane la protecție temporară.

- **Proportionalitatea**

În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, propunerea de decizie de punere în aplicare a Consiliului prevede o prelungire a protecției temporare pentru o perioadă de timp limitată, și anume cu un an pentru grupul specific de persoane cărora li se aplică deja.

Măsura propusă se limitează la ceea ce este necesar, având în vedere amploarea și gravitatea situației din Ucraina, în urma căreia aproximativ 4,4 milioane de persoane strămutate prezente în acest moment în statele membre ale UE nu se pot întoarce în Ucraina în condiții sigure și durabile. În plus, această prelungire constituie, de asemenea, un răspuns proporțional, având în vedere situația actuală, întrucât, datorită protecției temporare, sistemul de azil al statelor membre nu a fost suprasolicitat de un număr semnificativ de cereri depuse de persoane care ajung în statele membre ale UE.

Cerința de a verifica dacă persoanele în cauză dispun de o autorizație acordată de autoritățile ucrainene prin care se confirmă că părăsesc Ucraina cu respectarea obligațiilor militare este proporțională. Aceasta se limitează la ceea ce este strict necesar pentru a evita ca necesitatea de a acorda în continuare protecție temporară să submineze capacitatea generală a Ucrainei de a se apăra, ținând seama de evoluția nevoilor sale militare. Este legitim ca Ucraina să stabilească în ordinea sa juridică obligațiile de recrutare-încorporare, inclusiv scutirile de la aceste obligații, care împiedică anumite grupuri bine definite să părăsească Ucraina¹⁶.

Verificarea faptului că persoana în cauză este autorizată să părăsească Ucraina fără a-și încălca obligațiile militare este concepută ca măsură prospectivă care vizează cererile viitoare. Scopul său este de a asigura un echilibru adecvat între necesitatea de a ține seama de nevoile de apărare ale Ucrainei și necesitatea securității juridice și a menținerii drepturilor și așteptărilor legitime ale persoanelor care beneficiază deja de protecție în Uniune.

Pe deasupra, verificarea acestei cerințe nu afectează competențele decizionale ale autorităților în cazuri specifice și nici dreptul unei persoane de a solicita protecție internațională în Uniune. Deși dreptul persoanelor care sosesc din Ucraina de a solicita azil ar rămâne, ca atare, intact, refuzul de a îndeplini serviciul militar nu constituie, în sine, un motiv valabil de acordare a protecției internaționale: a se vedea, în acest context, *EUAA Practical Guide on Political Opinion* (Ghidul practic al EUAA privind opiniile politice).

¹⁶ Legislația ucraineană prevede că bărbații ucraineni cu vârsta de recrutare-încorporare (25-60 de ani) și bărbații ucraineni rezerviști (23-25 de ani) nu sunt autorizați să părăsească Ucraina. După relaxarea Legii militare ucrainene din august 2025, bărbații ucraineni cu vârste cuprinse între 18 și 22 de ani sunt autorizați să părăsească Ucraina, cu excepția bărbaților (și a femeilor) care au decis în mod voluntar să se înroleze în forțele armate.

- **Alegerea instrumentului**

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva privind protecția temporară impune obligația adoptării unei decizii de punere în aplicare a Consiliului de prelungire a protecției temporare cu până la un an în cazul în care motivele pentru acordarea protecției temporare persistă.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Elaborarea de politici bazate pe date concrete**

Rețeaua aferentă mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, axată pe Ucraina, și Platforma de solidaritate „Ucraina”¹⁷ își continuă operațiunile menite să asigure o înțelegere comună a situației în ceea ce privește implicațiile în materie de migrație ale invaziei pe scară largă a Ucrainei de către Rusia și, respectiv, pregătirea UE și a statelor membre și răspunsul coordonat în ceea ce privește această criză prin schimburi regulate. În acest context, creșterea nivelului general de pregătire la nivelul UE, inclusiv planificarea pentru situații neprevăzute, a fost discutată în cadrul ambelor foruri. Se colectează în mod constant informații și date privind situația actuală și circulația persoanelor. Părțile continuă să discute în cadrul reuniunilor ad-hoc ale Platformei de înregistrare a protecției temporare despre modul în care se poate asigura mai bine un schimb adecvat de informații între statele membre cu privire la beneficiarii de protecție temporară și de protecție adecvată disponibilă în temeiul legislației naționale, detectând, în același timp, înregistrările duble într-un anumit stat membru și în diferite state membre ale UE. Având în vedere numărul semnificativ de copii și tineri strămutați, aceste eforturi țin seama din ce în ce mai mult de datele privind integrarea în sistemele de învățământ și formare.

În ultimele luni, Comisia Europeană a purtat discuții periodice cu omologii săi ucraineni cu privire la modul în care protecția acordată poporului ucrainean poate fi reconciliată cu nevoile de apărare ale acestei țări.

În plus, Comisia Europeană, organizații cum ar fi Banca Mondială și Organizația Națiunilor Unite, precum și Guvernul Ucrainei evaluează cu regularitate situația din Ucraina. Banca Mondială publică rapoarte privind evaluarea rapidă a daunelor suferite de Ucraina și a nevoilor acesteia¹⁸.

De la izbucnirea războiului, OIM a depus eforturi pentru a oferi o imagine mai clară a situației persoanelor strămutate și pentru a urmări strămutările interne din Ucraina și fluxurile de mobilitate; în plus, această organizație a monitorizat, prin intermediul sondajelor, intențiile persoanelor care fug din calea războiului și a celor care trec granița înapoi în Ucraina și a evaluat condițiile de întoarcere. UNHCR a publicat cu regularitate informații privind intențiile și perspectivele persoanelor strămutate din Ucraina (inclusiv a celor strămutate în interiorul țării). Din sondajele și documentele publicate de organizațiile internaționale menționate

¹⁷ Platforma a fost instituită de Comisie pentru a asigura coordonarea răspunsului operațional al statelor membre, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Decizia 2022/382 a Consiliului. Printre altele, platforma colectează informații, examinează nevoile identificate în statele membre și coordonează măsurile operaționale întreprinse pentru a răspunde acestor nevoi.

¹⁸ Grupul Băncii Mondiale, „*Ukraine Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5) (February 2022 – December 2025)*” [„A cincea evaluare rapidă a daunelor suferite de Ucraina și a nevoilor acesteia (RDNA5) (februarie 2022-decembrie 2025)”].

anterior reiese faptul că situația actuală este încă volatilă și incertă și, prin urmare, nu permite întoarcerea în condiții sigure și durabile. În februarie 2026, UNHCR estima că sunt înregistrate în întreaga lume 5,9 milioane de persoane care au fugit din Ucraina¹⁹.

- **Consultările cu părțile interesate, obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Pentru a colecta informații bazate pe elemente concrete, Comisia a consultat periodic, prin intermediul Rețelei aferente mecanismului de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație și al Platformei de solidaritate, autoritățile statelor membre, Serviciul European de Acțiune Externă și agențiile relevante ale UE, autoritățile ucrainene și organizațiile internaționale, menținând, în același timp, schimburi cu organizațiile neguvernamentale și cu organizațiile societății civile.

Comisia, în cooperare cu președințiile prin rotație ale Consiliului Uniunii Europene, a consultat statele membre cu privire la viitorul protecției temporare după martie 2027, atât la nivel ministerial, cât și printr-o serie de reuniuni care au avut loc în martie și mai 2026 în cadrul Comitetului strategic pentru imigrație, frontiere și azil (CSIFA) al Consiliului și la nivelul consilierilor pe probleme de justiție și afaceri interne, ocazii cu care statele membre au subliniat necesitatea prelungirii protecției temporare cu încă un an cât mai curând posibil, pentru a menține un răspuns european comun.

În cadrul celei mai recente reuniuni a CSIFA, care a avut loc în aprilie 2026, statele membre au recunoscut că situația volatilă actuală nu permite să se pună capăt protecției temporare. Statele membre au discutat și despre posibile noi modalități legate de domeniul de aplicare al protecției temporare, astfel încât acesta să reflecte mai bine evoluția situației, iar protecția temporară să fie conciliată cu nevoile în continuă evoluție ale Ucrainei în materie de apărare. În cadrul ultimei reuniuni a consilierilor JAI, care a avut loc în mai 2026, statele membre au examinat opțiunile existente în ceea ce privește noi modalități legate de domeniul de aplicare al protecției temporare, subliniind că este necesar să se faciliteze aplicarea și să se ia o decizie în acest sens cât mai curând posibil.

În cadrul Platformei de solidaritate au avut loc discuții paralele și complementare, cea mai mare parte a statelor membre declarând că protecția temporară trebuie prelungită cu încă un an, pentru a menține răspunsul european comun, pentru a oferi claritate beneficiarilor și pentru a permite statelor membre să ia măsurile administrative și juridice necesare la nivel național (cum ar fi reînnoirea permiselor de ședere). Statele membre au susținut și că este necesar să se mențină un proces administrativ simplu de recunoaștere a eligibilității pentru protecția temporară și să se evite suprasolicitarea sistemelor de azil. De asemenea, în cadrul sesiunii informale a Consiliului Afaceri Interne din 4 iunie, miniștrii de interne și-au exprimat, în general, sprijinul față de prelungirea cu încă un an a protecției temporare și față de luarea în considerare a unor ajustări prin care să se țină seama pe deplin de evoluția nevoilor în materie de apărare ale Ucrainei.

La rândul său, Comisia a avut contacte periodice cu autoritățile ucrainene pentru a colecta informații cu privire la situația de pe teren. În plus, în conformitate cu articolul 3 din Directiva privind protecția temporară, Comisia a consultat UNHCR, care a evaluat situația și a furnizat informații relevante, și care a efectuat sondaje privind intențiile persoanelor strămutate.

¹⁹ *Ukraine Refugee Situation („Situația refugiaților din Ucraina”)*.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și obligațiile care decurg din dreptul internațional, inclusiv din Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

De la începutul războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, nevoile de finanțare legate de aplicarea Directivei privind protecția temporară au fost incluse în bugetul instrumentelor de finanțare existente ale UE în perioadele 2014-2020 și 2021-2027, în special al instrumentelor relevante pentru afaceri interne și politica de coeziune²⁰.

5. ALTE ELEMENTE

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 stabilește prelungirea cu un an (de la 5 martie 2027 până la 4 martie 2028) a protecției temporare acordate persoanelor strămutate menționate la articolul 2 din Decizia de punere în aplicare Consiliului, astfel cum este modificată prin articolul 1 din prezenta decizie.

Articolul 2 prevede ca protecția temporară să nu fie acordată, ca regulă generală, persoanelor care părăsesc Ucraina începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii și care nu pot furniza autorităților naționale dovada că sunt autorizate de autoritățile ucrainene să părăsească Ucraina cu respectarea obligațiilor militare.

Articolul 3 stabilește data intrării în vigoare și data de aplicare a prezentei decizii.

²⁰ Acțiunea de coeziune pentru refugiații din Europa, așa-numitul pachet „CARE” (CARE, CARE-plus și Fast-CARE).

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de prelungire până la 4 martie 2028 a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri¹, în special articolul 4 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 4 martie 2022, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382² de constatare a existenței unui aflux masiv de persoane strămutate din Ucraina în înțelesul articolului 5 din Directiva 2001/55/CE și având drept efect introducerea unei protecții temporare.
- (2) În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/55/CE, protecția temporară s-a aplicat pentru prima dată pentru o perioadă inițială de un an, până la 4 martie 2023, iar apoi a fost prelungită automat cu încă un an, până la 4 martie 2024.
- (3) La 19 octombrie 2023, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare (UE) 2023/2409³ de prelungire până la 4 martie 2025 a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382. La 25 iunie 2024, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/1836⁴ de prelungire până la 4 martie 2026 a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382. La 15 iulie 2025, Consiliul a adoptat Decizia de

¹ JO L 212, 7.8.2001, p. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>.

² Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 a Consiliului din 4 martie 2022 de constatare a existenței unui aflux masiv de persoane strămutate din Ucraina în înțelesul articolului 5 din Directiva 2001/55/CE și având drept efect introducerea unei protecții temporare (JO L 71, 4.3.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).

³ Decizia de punere în aplicare (UE) 2023/2409 a Consiliului din 19 octombrie 2023 de prelungire a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 (JO L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

⁴ Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/1836 a Consiliului din 25 iunie 2024 de prelungire a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 (JO L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

punere în aplicare (UE) 2025/1460⁵ de prelungire până la 4 martie 2027 a protecției temporare, astfel cum a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382.

- (4) În contextul activării Directivei 2001/55/CE, statele membre au convenit în unanimitate, printr-o declarație⁶ publicată la 4 martie 2022, să nu aplice articolul 11 din directiva respectivă în ceea ce privește persoanele care beneficiază de protecție temporară într-un anumit stat membru în conformitate cu Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 și care se mută într-un alt stat membru fără autorizație, cu excepția cazului în care statele membre convin altfel la nivel bilateral.
- (5) Dat fiind că o persoană poate beneficia de drepturile aferente protecției temporare într-un singur stat membru în orice moment dat, pentru a asigura respectarea acestei dispoziții și pentru a evita înregistrările multiple pentru obținerea protecției temporare, statele membre ar trebui să respingă cererile de acordare a unui permis de ședere formulate în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2001/55 atunci când se constată că persoana în cauză a obținut deja un permis de ședere în baza articolului respectiv într-un alt stat membru și, prin urmare, beneficiază deja de drepturile aferente protecției temporare în statul membru respectiv, inclusiv de asistență socială. Acest lucru ar fi coerent cu hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-753/23⁷ și, în special, cu punctul 30 al acesteia.
- (6) Pentru a asigura în timp util un cadru situațional în scopuri operaționale, precum și o administrare și supraveghere coerentă a eliberării permiselor de ședere, statele membre ar trebui să încarce cu regularitate și în timp util date exacte pe Platforma de înregistrare a protecției temporare, inclusiv cifre privind înregistrările inactive.
- (7) În prezent, aproape 4,4 milioane de persoane strămutate din Ucraina beneficiază de protecție temporară în Uniune. Numărul total de înregistrări ale persoanelor care beneficiază de protecție temporară a rămas stabil, și anume aproximativ 4,3 milioane, înregistrându-se o tendință generală de ușoară creștere constantă, puține persoane declarând că se întorc acasă în Ucraina cu titlu permanent. Situația din Ucraina nu permite întoarcerea în condiții sigure și durabile în Ucraina a majorității persoanelor strămutate. În decembrie 2025, OIM estima că, în cazul Ucrainei, 3 712 000 de persoane erau strămutate în interiorul țării⁸. Trei pătrimi (71 %) din persoanele strămutate în interiorul țării erau strămutate de peste doi ani, iar 82 % erau strămutate de peste un an. Ponderea persoanelor strămutate în interiorul țării care sunt în această situație de peste doi ani era cea mai ridicată în rândul persoanelor strămutate în interiorul țării care își aveau reședința în vestul țării. Oficiul pentru Coordonarea Afacerilor Umanitare din cadrul Organizației Națiunilor Unite estimează că, în 2026, aproximativ 10,8 milioane de persoane au nevoie urgentă de asistență umanitară în Ucraina.

⁵ [Decizia de punere în aplicare \(UE\) 2025/1460 a Consiliului din 15 iulie 2025 de prelungire a protecției temporare introduse prin Decizia de punere în aplicare \(UE\) 2022/382 \(JO L, 2025/1460, 24.7.2025, ELI: \[http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj\]\(http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj\)\).](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32025L0460&fromDoc=32025L0460&fromUri=32025L0460)

⁶ Propunere de DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI de constatare a existenței unui aflus masiv de persoane strămutate din Ucraina în sensul articolului 5 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 și având drept efect introducerea unei protecții temporare - Declarația statelor membre.

⁷ Hotărârea Curții de Justiție din 27 februarie 2025, A. N./Ministerstvo vnitra, C-753/23, ECLI:EU:C:2025:133.

⁸ *Ukraine Internal Displacement Report - Round 22 (January 2026)* [„Raportul privind strămutarea internă în Ucraina, runda 22, (ianuarie 2026)”].

- (8) În plus, din cauza condițiilor umanitare dificile, a volatilității mai mari și a incertitudinii situației din Ucraina ca urmare a războiului de agresiune al Rusiei, inclusiv a intensificării atacurilor aeriene repetate în întreaga țară împotriva civililor, nu pot fi excluse noi sosiri pe scară largă. Riscul de escaladare persistă. În același timp, riscul ca sistemele naționale de azil să nu poată funcționa eficient ar persista dacă protecția temporară ar înceta în scurt timp și toți beneficiarii ar solicita protecție internațională în același timp.
- (9) Întrucât este puțin probabil ca numărul mare de persoane strămutate din Uniune care beneficiază de protecție temporară să scadă atât timp cât războiul împotriva Ucrainei continuă, prelungirea protecției temporare este necesară pentru a aborda situația persoanelor care beneficiază în prezent de protecție temporară în Uniune sau care vor avea nevoie de o astfel de protecție începând cu 5 martie 2027, deoarece asigură protecția imediată și accesul la un set armonizat de drepturi, reducând, totodată, la minimum formalitățile într-o situație de aflux masiv în Uniune. Prolungirea protecției temporare ar trebui, de asemenea, să contribuie la asigurarea faptului că sistemele de azil ale statelor membre nu sunt suprasolicitate de o creștere semnificativă a numărului de cereri de protecție internațională care ar putea fi depuse de către persoanele care beneficiază de protecție temporară până la 4 martie 2027, în cazul în care protecția temporară ar înceta până atunci, sau de către persoanele care vor fugi din calea războiului din Ucraina și vor sosi în Uniune după data menționată anterior, dar înainte de 4 martie 2028.
- (10) Prin urmare, având în vedere că motivele protecției temporare persistă, protecția temporară pentru categoriile de persoane strămutate menționate în Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 ar trebui să fie prelungită până la 4 martie 2028.
- (11) În pofida necesității de a prelungi protecția temporară cu o nouă perioadă temporară de un an, este important ca abordarea comună a Uniunii să țină seama de nevoile în continuă evoluție ale Ucrainei în materie de apărare.
- (12) În concluziile sale, Consiliul European și-a reafirmat sprijinul continuu, ferm și de neclintit pentru independența, suveranitatea și integritatea teritorială a Ucrainei în cadrul frontierelor sale recunoscute la nivel internațional și a reconfirmat angajamentul Uniunii de a continua să furnizeze un cuprinzător sprijin politic, financiar, economic, umanitar, militar și diplomatic Ucrainei și poporului ucrainean. Consiliul European a sprijinit o pace cuprinzătoare, justă și durabilă în Ucraina, bazată pe principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite și pe dreptul internațional și susținută de garanții de securitate solide și credibile pentru Ucraina, subliniind că este esențial să se asigure că Ucraina dispune de mijloacele bugetare și militare necesare pentru a-și exercita în continuare dreptul inherent la legitimă apărare și pentru a contracara și a descuraja agresiunea Rusiei.
- (13) În temeiul Directivei 2001/55/CE a Consiliului, regimul de protecție temporară în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate reprezintă o procedură cu caracter excepțional care se poate aplica unor grupuri specifice de persoane și care, în același timp, poate stabili și criterii obiective de excludere, cu respectarea deplină a obligațiilor care decurg din dreptul internațional, din dreptul Uniunii și din drepturile fundamentale. În special, o persoană nu ar trebui să fie admisă în scopul protecției temporare dacă nu este autorizată de autoritățile ucrainene să părăsească Ucraina pe motiv că trebuie să își îndeplinească obligațiile militare.
- (14) Nevoile militare în continuă evoluție ale Ucrainei legate de apărarea împotriva războiului ilegal de agresiune al Rusiei și în principal obligațiile de recrutare-

încorporare, definite în mod legitim de Ucraina în ordinea sa juridică, necesită sprijinul deplin al Uniunii. În acest sens, statele membre ar trebui să țină seama pe deplin de aceste nevoi, acordând, în același timp, sprijin deplin persoanelor strămutate din Ucraina, prin intermediul protecției temporare. Prin urmare, este esențial ca Uniunea să nu continue să aplice protecția temporară într-un mod care, deși acționează în beneficiul persoanelor strămutate, riscă să afecteze în mod negativ capacitatea generală a Ucrainei de a se apăra cât mai bine împotriva războiului ilegal de agresiune al Rusiei și de a decide în mod liber cu privire la organizarea forțelor sale de apărare.

- (15) În acest scop, fără a aduce atingere dreptului Uniunii și drepturilor fundamentale în vigoare în Uniune, protecția temporară nu trebuie acordată, ca regulă generală, persoanelor care nu pot furniza autorităților naționale dovada că sunt autorizate de autoritățile ucrainene, atunci când această autorizație este aplicabilă în sensul dreptului ucrainean, să părăsească Ucraina cu respectarea obligațiilor militare. Având în vedere necesitatea de a ține seama de nevoile actuale în materie de apărare, astfel cum sunt definite de Ucraina, fără ca acest lucru să afecteze situația persoanelor cărora li se aplică deja protecția temporară, verificarea acestei cerințe ar trebui să înceapă să se aplice persoanelor strămutate din Ucraina începând cu ziua care urmează publicării prezentei decizii în Jurnalul Oficial.
- (16) Dreptul la protecție temporară este imediat. Deși, pentru a asigura administrarea corectă și înregistrarea corespunzătoare a persoanei în cauză, statul membru poate decide să aplice anumite cerințe, cum ar fi completarea unui formular de înregistrare și prezentarea dovezilor prevăzute în Decizia (UE) 2022/382 a Consiliului, unul dintre obiectivele protecției temporare este de a asigura un proces rapid și ușor de aplicat prin reducerea la minimum a formalităților. De aceea, este important ca autoritățile statelor membre să poată verifica rapid dacă persoana în cauză este autorizată să părăsească teritoriul Ucrainei cu respectarea obligațiilor sale militare. În acest context, statele membre ar putea, de exemplu, să aibă la dispoziție documentul care confirmă această autorizație, pe care autoritățile ucrainene îl furnizează prin intermediul aplicației dedicate Reserv+ dezvoltată în prezent de Ucraina.
- (17) La 16 septembrie 2025, Consiliul a adoptat Recomandarea⁹ privind o abordare coordonată a ieșirii treptate din regimul de protecție temporară pentru persoanele strămutate din Ucraina. Această prelungire nu aduce atingere continuării punerii în aplicare a măsurilor prevăzute în recomandare, care ar trebui să rămână o prioritate. În această privință, statele membre ar trebui să accelereze, în mod coordonat, tranziția persoanelor care beneficiază de protecție temporară către alte statute juridice, precum și returnările voluntare și reintegrarea atunci când situația le va permite.
- (18) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (19) Consiliul își reconfirmă angajamentul de a oferi sprijin Ucrainei și poporului acesteia atât timp cât este necesar și își reiterează sprijinul pentru o pace amplă, justă și durabilă, în baza principiilor Cartei ONU și a dreptului internațional, iar în cazul unei

⁹

[Recomandarea Consiliului din 16 septembrie 2025 privind o abordare coordonată a ieșirii treptate din regimul de protecție temporară pentru persoanele strămutate din Ucraina, \(JO C, C/2025/5129, 23.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj\)](http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj)

încetări durabile a focului, Consiliul este pregătit să acționeze în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2001/55/CE.

- (20) Directiva 2001/55/CE este obligatorie pentru Irlanda și, prin urmare, Irlanda participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.
- (21) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii de punere în aplicare, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Protecția temporară acordată persoanelor strămutate din Ucraina menționate la articolul 2 din Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382, care a fost prelungită prin Deciziile de punere în aplicare (UE) 2023/2409, (UE) 2024/1836 și (UE) 2025/1460, se prelungește cu o perioadă suplimentară de un an, până la 4 martie 2028.

Articolul 2

Fără a aduce atingere dreptului Uniunii și drepturilor fundamentale în vigoare în Uniune, protecția temporară acordată în conformitate cu articolul 1 din Decizia de punere în aplicare (UE) 2025/1460 sau prelungită în conformitate cu articolul 1 nu se acordă persoanelor care nu își respectă obligațiile militare prevăzute în dreptul ucrainean și care, din acest motiv, nu sunt autorizate de autoritățile ucrainene să părăsească Ucraina.

Prezentul articol nu se aplică persoanelor care beneficiază deja de protecție temporară la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 5 martie 2027, cu excepția articolului 2, care se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*